

2) dne 8. 5. 2021 v době od 20:45 do 20:55 hodin v Kladně, v ulici Wolkerova, v jedné z opuštěných místností domku bez č.p., nacházejícím se za objektem společnosti [REDACTED], chytil poškozenou L [REDACTED] A [REDACTED] I [REDACTED] za ruku, zatahl do prostoru neobydlené místnosti, kde ji natlačil zády na zeď, čímž jí zamezil v pohybu a přikázal jí, aby mu provedla orální sex, když to poškozená odmítla, snažil se jí vysvléci horní díl oblečení a osahat ji na prsou, svlékl si kalhoty a obnažil penis, který se mu ztopořil, poté uchopil poškozenou za vlasy a snažil se jí násilím natlačit hlavu ke svému penisu, toto se mu nepodařilo, neboť poškozená se bránila a hlavou uhýbala, přitom ho opakovaně žádala, aby ji nechal být, pak svou pravou rukou uchopil ruku poškozené a položil ji na svůj ztopořený penis a začal s její rukou pohybovat jako by masturboval, což učinil celkem dvakrát, poškozená ho opětovně žádala, aby ji pustil, na to odpověděl, že ho to nezajímá, že mu ho vyhoní nebo ji udeří nebo ji klidně zabije, poškozené se následně podařilo vytrhnout mu svou ruku z jeho sevření a začít volat o pomoc, obžalovaný se zalekl a z místa odešel,

tedy

jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

ad 1) zločin vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku,

ad 2) zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **48 (čtyřiceti osmi měsíců)**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a) odstavec 4 trestního zákoníku se ukládá ochranné léčení sexuologické ústavní formou.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný D [REDACTED] Š [REDACTED] v přípravném řízení nejprve využil svého práva nevypovídat, posléze spáchání obou skutků popřel. V hlavním líčení využil svého práva nevypovídat.
2. Ke skutku pod bodem 1) obžalovaný uvedl, že poškozenou S [REDACTED] V [REDACTED] zná přes jejího kamaráda a ví o ní, že užívá pervitin. Když ji potkal, ptala se ho, jestli by ji nedoprovodil na zastávku dolů k nemocnici, cestou se ještě se napila z láhve koly s rumem, kterou měl u sebe. Pak náhle skočila do silnice před autobus. Myslel si, že už jí to jede, proto odešel. Neměl u sebe žádný nůž. Poškozené nijak nevyhrožoval.
3. Ze spáchání tohoto skutku je obžalovaný usvědčován výpovědí poškozené S [REDACTED] V [REDACTED]. Ta shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem uvedla, že uvedeného dne jela do zaměstnání na noční směnu. Když šla na zastávku autobusu U nemocnice, od benzinové čerpací stanice Shell ze zadu z ulice vyšel nějaký kluk. Při pohybu máchal rukama, připadalo jí,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

že je pod vlivem drog. Měla z něho divný pocit, viděla, že má červené oči. Mladík šel za ní, chvíli vedle ní a nějakou dobu před ní, ačkoli mu opakovaně říkala, aby ji neobtěžoval. Na zastávce autobusu se postavil čelem k ní. V ruce držel v ruce nůž, přímo na ni nemířil, ale měl ho u těla tak, aby ho viděla. Prikázal jí, aby nekřičela a šla s ním dozadu do křoví, jinak ji na místě podřízne. Svou výzvu opakoval. Bála se, byla už tma a vzhledem k vyhlášeným opatřením kvůli covidu zde nikdo jiný nebyl. Naštěstí v tu chvíli přijížděl k zastávce autobus, toho využila a skočila do silnice před něj. Řidič zastavil, pustil ji do vozu, a když mu řekla, co se stalo, zatelefonoval pro policii a vyčkal s ní na místě do příjezdu hlídky policie. Uvedla, že mladíka nezná, ale viděla ho odpoledne před tím, když s kamarádem P. B. seděla na lavičce u nemocnice a B. se ho ptal na cigaretu. Popřela, že by byla uživatelkou pervitinu. Říkal jí, že ho odněkud zná. Při provádění rekognici poškozená označila obžalovaného jako pachatele.

4. Výpověď poškozené V. potvrdil svědek P. H., řidič autobusu, který uvedl, že uvedeného dne měl odpolední směnu. Měl poslední kolo z Prahy, jel z náměstí Svobody směrem do Kladna – Rozdělova. Když míjel zastávku U nemocnice, ze zastávky vyběhla poškozená a začala na něho mávat. Myslel si, že chce jet, tak zabrzdil, otevřel prostřední dveře a ona nastoupila. Poškozená mu řekla, že ji nějaký muž ohrožuje nožem. Byla hodně rozrušená, a tak jí věřil, že se jí něco stalo. Byla rozrušená, koktala, nepůsobila dojmem, že by byla pod vlivem drog nebo alkoholu. Telefonicky přivolal policii. Když ukončil hovor, šel se podívat, a viděl dotyčného odcházet mezi budovy, což policii po jejím příjezdu uvedl.
5. Místo činu bylo ohledáno a byla pořízena fotodokumentace, žádné stopy zajištěny nebyly.
6. Z opisu evidence přestupků a z opisu rejstříku trestů poškozené S. V. bylo zjištěno, že nebyla postížena pro přestupek a nebyla ani soudně trestána.
7. Na kamerovém záznamu čerpací stanice Shell v ulici Vítězné v Kladně byl dne 11. 4. 2021 v době kolem 20.40 hodin zaznamenán pohyb dvou osob, ženy nalevo a muže vpravo. Do obličejů osob není vidět s ohledem na větší vzdálenost.
8. Ke skutku pod bodem 2) obžalovaný uvedl, že poškozenou L. a jejího přítele K. navštívil asi 14 dní před událostí a nabízel jim pervitin za tablet, pak po několika dnech společně pervitin užívali. Uvedeného dne chtěl navštívit manžela poškozené, který bydlel nedaleko, a poškozená se mu nabídla, že mu ukáže, kde bydlí. Když mu L. řekl, že na něho nemá čas a ať přijde druhý den, společně s poškozenou odcházeli. Poškozená ho vzala do prázdné budovy a chtěla po něm pervitin. Trochu jí dal, ale ona chtěla více, a když to odmítl, řekla, že půjde na policii a řekne, že ji chtěl znásilnit a křičet. Na místo přiběhl K. a pan L., tak raději odešel.
9. Poškozená L. A. I. v přípravném řízení i v řízení před soudem uvedla, že s manželem B. I. dlouhodobě nežije, bydlí s J. M. Obžalovaný, kterého viděla asi dvakrát a kterému prodala tablet, k nim uvedeného dne přišel s tím, že shání jejího manžela a chtěl, aby mu ukázala, kde bydlí. Protože to bylo blízko jejího bydliště, šla s ním. Když zaklepal, L. jim přes dveře řekl, že už spí a že o návštěvu nemá zájem. Když vycházeli z budovy, obžalovaný ji zatáhl do neobydlené místnosti, natlačil ji do kouta, zády na zeď, a svým tělem jí bránil v odchodu. Požadoval orální sex, což odmítala, bránila se mu, tak ji chytil za vlasy a snažil se ji k tomu přimět násilím, dokonce jí řekl, že jí „jednu napálí“. Byla v šoku, nic takového nečekala. Obžalovaný o ni do té doby jako o ženu žádný zájem nejevil, do té doby se k ní nechoval špatně a bavil se s ní normálně. Bránila se mu. Obžalovaný jednou rukou sahal jako do zadní kapsy, a vzhledem k tomu, že věděla, že nosí nůž, začala se bát o život, viděla, že je schopný jí ublížit. Obžalovaný, který už měl rozepnuté kalhoty, pak už chtěl, aby ho alespoň uspokojila rukou, což také odmítala, tak pak vzal její ruku, kterou držel a přiložil si ji na penis a pohyboval s ní, měl větší sílu, než ona. Přitom jí stále říkal, že ho nezajímá, že to nechce udělat, že to prostě udělá a že on nemá co ztratit.

Když začala volat o pomoc a na její volání zareagoval B. L., obžalovaný svého jednání zanechal, zapnul si kalhoty a začal odcházet. B. L. přišel na místo, ona mu řekla, co se stalo, a on obžalovaného poslal pryč. Pak přiběhl i její přítel J. a zavolali policii. Uvedla, že v té době byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, před tím pil víno, možná i pod vlivem drog. Popřela, že by od obžalovaného chtěla drogy.

10. Svědek J. M. v přípravném řízení i v řízení před soudem uvedl, že obžalovaného moc nezná, viděl ho tak třikrát. Uvedeného dne k nim přišel na návštěvu, bylo to nevhod, ale pozvali ho, udělal mu kávu. Pak chtěl obžalovaný ukázat, kde bydlí B. L. Poškozená se nabídla, že mu to půjde ukázat, je to nedaleko místa, kde bydlí on s poškozenou, a odešli. Po chvíli slyšel volání poškozené o pomoc, a když přišel na místo, poškozená brečela a měla rozčuchané vlasy, obžalovaný z místa utekl. Uvedl, že obžalovaný byl uvedeného večera pod vlivem alkoholu. Při předchozích setkáních nepozoroval, že by obžalovaný měl o poškozenou zájem, zájem nejevila ani ona o něj. Potvrdil, že obžalovaný se při návštěvách zmiňoval o drogách, ptal se, jestli o něco nemají zájem, ale on ani poškozená drogy neužívají. Potvrdil také, že ví, že obžalovaný u sebe nosí nůž, viděl u něj nůž, nosil ho zastrčený za pasem.
11. Svědek B. L. v přípravném řízení i v řízení před soudem potvrdil, že uvedeného večera už spal, když přišla poškozená s obžalovaným. On jim ani neotevřel dveře a poslal je pryč. Po chvíli slyšel, jak poškozená řve, opakovaně volala o pomoc, a protože z toho volání cítil, že je to vážné, tak se rozhodl tam jít. Když přišel na místo, poškozená brečela, byla rozrušená, měla rozčuchané vlasy. Říkala mu, že ji obžalovaný chtěl znásilnit. Obžalovanému řekl, ať odejde, on přeskočil plot u nádraží a odešel.
12. Rovněž v tomto případě došlo k ohledání místa činu, situace na místě činu byla zachycena v protokolu a fotodokumentaci na místě činu pořízené. Při ohledání nebyly nalezeny žádné upotřebitelné stopy.
13. Dne 8. 5. 2021 byla provedena prohlídka těla poškozené A. L. a pořízena fotodokumentace, přičemž nebyly zjištěny žádné stopy.
14. Ze záznamu o dechové zkoušce a z protokolu o lékařském vyšetření bylo zjištěno, že obžalovaný byl dne 8. 5. 2021 pod vlivem alkoholu (dechovou zkouškou ve 22.47 hodin zjištěno 1,1 promile alkoholu) a byla pozitivní i zkouška na amfetamin a metamfetamin. Ve shodě s tím jsou závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Z tohoto posudku i z výpovědi znalce Ing. Josefa Holoubka v hlavním líčení bylo zjištěno, že v době odběru vzorku krve dne 8. 5. 2021 ve 23.05 hodin měl obžalovaný v krvi 0,89 g/kg alkoholu a methamphetaminu v koncentraci 18 ng/ml a jeho hlavního metabolitu amphetaminu v koncentraci 4 ng/ml. V době skutku, tj. kolem 20.45 hodin, dosahovala koncentrace etanolu v jeho krvi hladiny od 1,17 g/kg do 1,36 g/kg. Koncentrace methamphetaminu a amphetaminu byla v době činu rovněž vyšší, nelze ji však zpětně dopočítat.
15. V přípravném řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace sexuologie. Vzhledem k tomu, že znalkyně MUDr. Hind Mansour – Musová nemohla ze zdravotních důvodů svůj posudek před soudem stvrdit, přibral soud jiného znalce ze stejného oboru a stejné specializace. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce Doc. MUDr. Jiřího Berana, CSc., pak bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a v době páchaní trestné činnosti netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Byla však u něj shledána porucha osobnosti jako výsledek jejího disharmonického vývoje. V osobnosti je shledávána tendence k agresivnímu jednání, tendence k bezprostřednímu uspokojování (např. sexuálních) potřeb a snížené sebeovládání, dále škodlivé užívání návykových látek s rizikem vzniku závislosti, zejména pervitinu, eventuálně alkoholu – v případě jednoho ze skutků [skutku pod bodem 2)] je doloženo, že mu předcházelo požití alkoholu a konzumace

pervitinu. Nejde o rozvinutou závislost. U obžalovaného byla také zjištěna porucha v oblasti sexuální, tendence k násilnému sexuálnímu jednání. Bez předchozího seznamování a rozvíjení vstřícného postoje u druhé osoby se snaží dosáhnout rychlého sexuálního uspokojení (neznámou osobou), případně spojeného s fyzickým vyhrožováním. Tento vzorec chování odpovídá patologické sexuální agresivitě. Sexuální deviace představuje z hlediska společenské nebezpečnosti největší riziko. Rozpoznávací schopnosti byly v době činu zachovány, ovládací schopnosti byly částečně sníženy vlivem osobnostní poruchy, sexuální deviace a zneužívání návykových látek, nebyly však vymizelé. Pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný zejména pro sexuální deviaci. Znalec proto navrhl uložení ochranného léčení sexuologického, a to formou ústavní, když nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Vzhledem ke společenské nebezpečnosti patologie sexuálního pudu, sexuální deviaci, by měla být věnována pozornost především této oblasti v podobě ochranné léčby sexuologické ústavní formou, která by měla být pokračováním léčby předešlé. Ochrannou léčbu sexuologickou obžalovaný totiž již prodělal, byla mu uložena v roce 2009 a ukončena v roce 2014, zřejmě zcela nesplnila svůj účel a je tak nutno vzít v úvahu její opakování. Během ochranné léčby sexuologické ústavní lze předpokládat abstinenci od návykových látek, což je významná složka ústavní ochranné léčby protitoxikomanické, a je to výhledově příznivé pro dodržení abstinence i po ukončení zmíněné ústavní sexuologické léčby.

16. Ze spisu Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 4 Tm 14/2005 a z rozsudku ze dne 21. 10. 2005 pak bylo zjištěno, že obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným mimo jiné proviněním znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona a odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestnímu opatření v trvání 6 měsíců, přičemž mu současně bylo uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě a ochranná výchova. Této trestné činnosti se obžalovaný dopustil tím, že dne 2. 2. 2005 kolem 14.15 hodin na cestě v zahrádkářské kolonii v Roudnici nad Labem chytil zezadu za krk poškozenou M. V., snažil se ji strhnout na zem a přitom po ní požadoval pohlavní styk, v důsledku její aktivní obrany k pohlavnímu styku nedošlo.
17. Když soud zhodnotil všechny shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí soudu. Ačkoli obžalovaný spáchání obou skutků popřel s tím, že si je poškozené vymyslely, provedené důkazy odůvodňují závěr, že se oba skutky staly tak, jak jsou popsány ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil obžalovaný. Ten je z jejich spáchání usvědčován především výpověďmi poškozených V. [redacted] a L. [redacted]. Soud rovněž přihlédl k závěrům znaleckých posudků, zejména znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace sexuologie, které jsou popsány v odůvodnění tohoto rozsudku pod bodem 15. a které jednání obžalovaného v obou případech vysvětlují. Je také třeba zmínit, že ani jedna z poškozených obžalovaného blíže neznají, neznají se ani navzájem. Nemají žádné informace o obžalovaném, o jeho zdravotním stavu ani o jeho dřívějším odsouzení pro obdobné jednání, které je citováno v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. Naopak řada tvrzení, která obžalovaný v průběhu řízení uváděl, a to i tvrzení o svém bydlení, zaměstnání, o příjmech, o přiznaném důchodu, o užívání alkoholu, o dřívějších odsouzeních, byla vyvrácena. Soud respektuje právo obžalovaného hájit se způsobem, jaký uzná za vhodné, nicméně i tyto nepravdivé údaje nebo polopravdy věrohodnost výpovědi obžalovaného snižují.
18. Pokud jde o skutek pod bodem 1), obžalovaného jako pachatele označila poškozená V. [redacted] při rekognici, obžalovaný sám navíc potvrdil, že byl tím mužem, který poškozenou v inkriminovanou dobu doprovázel. Popřel však, že by poškozenou nutil, aby s ním odešla z hlavní ulice na odlehle místo do křoví a že by jí hrozil podříznutím. Tato jeho obhajoba je však vyvrácena výpovědí poškozené V. [redacted]. Její výpověď je v podstatných bodech, pokud jde o průběh skutku, shodná po celé trestní řízení. Tato výpověď není osamocená, je

potvrzená výpověď svědka H [REDACTED], jehož poškozená požádala o pomoc a který vypověděl o stavu poškozené, o jejím rozrušení, přičemž i tomuto bezprostředně po činu uvedla v podstatě totéž, co vypovídala v průběhu trestního řízení. K tomuto je třeba vzít v úvahu, že obžalovaný a poškozená se neznají, poškozená tak nemá naprosto žádný důvod obžalovanému svou výpověď škodit či jej křivě obvinít. Věrohodnosti poškozené neubírá ani její prohlášení o tom, že obžalovaného nezná, že ho před tím nikdy neviděla, ačkoli ten tvrdí, že se viděli již tentýž den odpoledne. Její vysvětlení o tom, že mladíku, jehož její kamarád žádal o cigaretu, nevěnovala pozornost, vyznívá zcela logicky a věrohodně, když obžalovaný v té době nebyl bezprostřední blízkosti poškozené, nemluvili spolu. Pro poškozenou tato situace byla zcela bezvýznamná, neměla zcela žádný důvod si takovou osobu blíže prohlížet a zapamatovat. Také tvrzení obžalovaného o tom, že poškozená je uživatelkou pervitinu či že by řídila motorové vozidlo pod vlivem návykové látky, nebylo nijak objektivizováno a potvrzeno. Ke stavu poškozené se vyjádřil svědek H [REDACTED], který vypověděl, že poškozená nejevila známky užití drog či alkoholu. Poškozená nemá žádný záznam pro spáchání trestného činu či přestupku. Pokud pak obžalovaný popřel, že by měl u sebe v uvedenou dobu nůž, je třeba zohlednit i výpovědi svědků L [REDACTED] a M [REDACTED], kteří uvedli, že obžalovaný u sebe nůž nosívá, nůž u něj viděli. Soud tak dospěl k závěru, že bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný pod pohrůžkou užití nože, který držel v ruce tak, aby poškozená nůž viděla, ji nutil k tomu, aby s ní odešla z ulice do křoví, a že jí přitom hrozil podříznutím, pokud jeho výzvě nevyhoví. Naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a soud jej tímto zločinem uznal vinným.

19. Pokud jde o skutek pod bodem 2), obžalovaný se také v tomto hájil tím, že si poškozená vše vymyslela, že po něm požadovala pervitin, který jí nedal. Ze spáchání skutku je však usvědčován výpověď poškozené L [REDACTED], která v průběhu celého trestního řízení shodně uvádí, že ji obžalovaný zcela nečekaně zatáhl do opuštěné místnosti, kde ji přitlačil na zeď a požadoval nejprve orální sexu, a když to odmítla, rukou ji chytil za vlasy a snažil se jí násilím natlačit hlavu ke svému penisu, což se mu nepodařilo, neboť se tomu poškozená bránila tím, že uhýbala hlavou. Obžalovaný poté požadoval, aby jej uspokojila rukou, což rovněž odmítala, tak aby docílil svého záměru, chytil ji za ruku, kterou ji přiložil na svůj ztopořený penis a pohyboval její rukou s úmyslem se sexuální uspokojit. Při tom jí hrozil, že ji udeří. Svého jednání zanechal až poté, co poškozená opakovaně volala o pomoc a na pomoc jí přišel její manžel. Výpověď poškozené je podpořena výpověďmi svědka B [REDACTED] I [REDACTED] a J [REDACTED] a M [REDACTED]. Oba uvedli, že nebyli přímo přítomni jednání obžalovaného, nicméně oba slyšeli opakované volání poškozené o pomoc, proto se na místo dostavili. Oba také uvedli, že poškozená byla velmi rozrušená, uplakaná, a že byla rozcuchaná. Soud nehledal ani v případě poškozené L [REDACTED] důvody pro křivé obvinění obžalovaného, když jak obžalovaný, tak poškozená i svědek M [REDACTED] shodně uvádějí, že se blíž neznají, před činem se viděli dvakrát. Pokud jde o obhajobu obžalovaného, poškozená připustila, že v minulosti byla uživatelkou pervitinu, ten však již v době činu neužívala. To potvrdil svědek J [REDACTED] M [REDACTED] i svědek B [REDACTED] I [REDACTED]. Poškozená tak neměla důvod pervitinu po obžalovaném požadovat. Soud má za to, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný poškozenou L [REDACTED] A [REDACTED] L [REDACTED] chytil za ruku, zatáhl ji do opuštěné místnosti, kde ji přitlačil na zeď a svým tělem jí bránil v odchodu, donutil násilím a pohrůžkou násilí k pohlavnímu styku. Za pohlavní styk je totiž třeba považovat jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, je sem třeba zahrnout nejen samotnou soulož, ale i jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, jakým je orální styk či stimulace pohlavního údu rukou druhé osoby, neboť takové jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na to, zda k němu skutečně dojde. Naplnil tak zákonné znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a soud jej uznal vinným i tímto trestným činem.

20. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tj. zájmu na ochraně jednotlivce se svobodě rozhodnout, na ochraně práva svobodného rozhodování o svém pohlavním životě, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud vzal v úvahu, že se obžalovaný dopustil dvou skutků, jimiž naplnil znaky skutkové podstaty dvou úmyslných zločinů. Přihlédl k tomu, že jednání obžalovaného nezanechalo žádných vážnějších následků. Zohlednil také závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie.
21. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný. Je vyučen kuchařem, před vzetím do vazby nikde nepracoval, neměl žádný příjem. Je osobu zneužívající drogy a alkohol (ačkoli popírá požívání alkoholu, v případě prvního skutku sám uvedl, že měl u sebe láhev s rumem a cocacolu, v druhém případě byl pod vlivem jak drog, tak alkoholu, jak vyplynulo ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. V evidenci přestupků má osm záznamů (z let 2018 až 2021), pro přestupky proti majetku, proti veřejnému pořádku a proti občanskému soužití (podle § 8 odst. 1 písm. a), § 5 odst. 1 písm. a) a podle § 7 odst. 1 písm. c), resp. podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, za které mu byly ukládány pokuty. V roce 2021 byl také postižen uložením blokové pokuty za přestupek podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách (neoprávněné přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu). Ani před soudem obžalovaný není žádným nováčkem. V rejstříku trestů má obžalovaný již sedm záznamů pro různou trestnou činnost, za kterou byl odsouzen k výchovným, ale i k represivním trestům, byť ne ke všem odsouzením lze přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Z posledního výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl v trvání 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou jako souhrnný uložen rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 4 T 89/2012 za trestné činy násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 3 T 8/2013, jímž byl uznán vinným trestnými činy krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), d) trestního zákoníku, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. j) trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, byl propuštěn dne 13. 11. 2017. Poté byl ještě jednou odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kutné Hoře sp. zn. 2 T 108/2018, avšak k tomuto odsouzení nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, neboť se obžalovaný osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení.
22. Když soud vzal v úvahu všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než již nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to jak s ohledem na charakter a závažnost trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, jakož i s ohledem na dosavadní chování obžalovaného. Tento trest soud ukládal jako úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je ukládán za dva úmyslné zločiny, a vyměřoval jej v trestní sazbě přísnějšího z nich, kterým je zločin podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na dvě léta až deset let. Při stanovení výměry trestu soud přihlédl nejen k rozsahu trestné činnosti, za kterou je třeba trest ukládat, počet skutků, dobu, po kterou se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl, způsob provedení činu i následky, které jeho jednání mělo. Soud

zvažoval uložení i přísnějšího trestu odnětí svobody blízcího se polovině této trestní sazby, avšak vzhledem k závěrům sexuologického znaleckého posudku, u obžalovaného zjištěné sexuální deviace, která má za následek částečné snížení ovládacích schopností obžalovaného, pak dospěl k závěru, že je na místě před represí upřednostnit eliminaci obdobného jednání obžalovaného do budoucna, a že lze tento trest vyměřit ještě v dolní polovině uvedené trestní sazby, konkrétně v jeho jedné třetině.

23. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť ani druh, charakter a závažnost trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, ani jeho výměra či dosavadní chování obžalovaného nejsou důvodem pro to, aby byl zařazen do přísnějšího typu věznice.
24. U obžalovaného znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace sexuologie, shledal tři problémové okruhy. Jednak poruchu osobnosti jako výsledek jejího disharmonického vývoje. V osobnosti obžalovaného byly shledány tendence k agresivnímu jednání, tendence k bezprostřednímu uspokojování potřeb, např. sexuálních, a snížené sebeovládání. Bylo u něj zjištěno i škodlivé užívání návykových látek, zejména pervitinu, eventuálně alkoholu, s rizikem závislosti, přičemž v jednom případě násilného sexuálně motivovaného jednání je objektivně doloženo, že mu předcházelo požití alkoholu a konzumace pervitinu. U obžalovaného pak v neposlední řadě byla shledána porucha v oblasti sexuální, a to tendence k násilnému sexuálnímu jednání, kdy bez předchozího seznamování a rozvíjení vstřícného postoje u druhé osoby se snaží dosáhnout rychlého sexuálního uspokojení neznámou osobou, případně spojeného s fyzickým vyhrožováním. Tento vzorec chování odpovídá patologické sexuální agresivitě. Znalec také uvedl, že pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný zejména pro tuto sexuální deviace. Z důvodu této poruchy znalec navrhl uložení ochranného léčení sexuologického ústavní formou. V případě, že by takové léčení nebylo uloženo, hrozí v jeho případě recidiva. Obžalovanému bylo takové léčení v minulosti uloženo již dříve citovaným rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 4 Tm 14/2005, a ochranné léčení prodělal od roku 2009 do roku 2014, kdy byl z ochranného léčení propuštěn. Zcela zřejmě nesplnilo svůj účel (v této souvislosti je třeba také zmínit, že obžalovaný byl opakovaně pro maření uložení ochranného léčení odsouzen) a je nutno vzít v úvahu její opakování, neboť sexuální deviace zjištěná u obžalovaného představuje z hlediska společenské nebezpečnosti největší riziko. Jde o deviaci biologicky založenou, kterou nelze vyléčit, ale lze ji léčebně ovlivnit, přičemž nelze pominout ani skutečnost, že obžalovaný nemá náhled na toto své onemocnění. Během ochranné ústavní léčby sexuologické lze předpokládat abstinenci od návykových látek, což je významná složka ústavní ochranné léčby protitoxikomanické, a to je výhledově příznivé pro dodržení abstinence i po ukončení zmíněné ústavní sexuologické léčby. Po ukončení sexuologické ústavní léčby je podle znalce na místě pokračovat v léčbě ambulantní formou, která by mohla být kombinována s léčbou toxikomanickou. Bude-li uloženo ochranné léčení ústavní formou, nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence.
25. Soud tedy veden těmito závěry znaleckého posudku s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný spáchal trestnou činnost, pro kterou stojí nyní před soudem, ve stavu vyvolaném duševní poruchou, tj. sexuální deviací, a jeho pobyt na svobodě je pro tuto deviaci nebezpečný, uložil obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ochranné léčení sexuologické. Podle povahy nemoci a léčebných možností pak soud uložil toto léčení formou ústavní (§ 99 odst. 4 trestního zákoníku). Ochranné léčení trvá, dokud to vyžaduje jeho účel (§ 99 odst. 6 trestního zákoníku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Odvolání nemohou účinně podat ti, kdož se jej výslovně vzdali.

Kladno 1. března 2022

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu